

גבריאל פרייל

שני שירים

בְּחֻבּוֹקֵי הַרְשָׁת

תוֹךְ כּוֹךְ מַחְלָתִי הַסְתוּמָה
 אֲנִי מֵאֲזִין לְצִלְלִי פְסֻנְתָּר
 נְחִים עָלַי כְּעַל עֵלָה שְׁעֵיף —
 הֵימָּה יִפְגַּע בִּי כְּכַדּוֹר מִתְנַפֵּל
 וְאֲנִי חוֹשֵׁב עַל עֵינֶיהָ הַצְעִירוֹת
 שֶׁתְּקוּוֹת מְזַקֵּינּוֹת נֶאֱחָזוֹת בְּהֵן
 כְּרָגִים בְּחֻבּוֹקֵי הַרְשָׁת —

אֲנִי הַדִּיג

מְשׁוּטֵי עֵט

עֲכָשְׁיוֹ הַנְּעִירוֹת פּוֹרְחוֹת נְעִרְיוֹת,
 הַסְפָּרִים קָצַת נְבוּכִים
 רַק הֵימָּה קָרוֹב יוֹתֵר —
 אֲתָה מִתְחִיל לְחַשֵּׁב
 שְׂאוּלֵי מוּטָב לְשַׁלַּח עֲלֵי
 סוּגֵי סְפִינּוֹת מְצִידוֹת יִפָּה
 לִפְנֵי שֶׁהַתְּלוּדָה תֵּאכַל
 אֵת מְשׁוּטֵי הָעֵט הַנְּרַפִּים:
 אֵיךְ לְמַסֵּר בְּדִיוֹק אֶכְזָרִי
 אֵת הַלֵּא-מְדִיק הַמְּאוּהָ
 הַמְּשַׁתְּבֵר לְרִסְסִים,
 לְעַרְבֵב פְּחָדֵי צְבָעִים רַבִּים
 עִם יְעִרְיוֹת מְשַׁחִירָה פְּרָגִית.